

At cum uterque seipsam vult, vt in Phœnissis, in seditione sunt: Concordes autem esse non est, si idem vterque animo concipit, quodcumque illud sit: sed si quod in eodem est, vt cum & populus & probi viri optimos regnare consentiunt. ita enim omnibus contingit id quod appetunt. Concordia verò ciuilis esse amicitia videtur: quemadmodum etiam dicitur. circa conducentia enim vtatur, atque ea quæ ad vitam attinent. estque huiusmodi concordia inter probos viros: hi enim & secum, & inter se sunt concordēs, eum in iisdem, vt ita dicam, sint. huiusmodi siquidem hominum voluntates permanent, neque transflunt, sicut Euripus: voluntque ea quæ & iusta sunt, & conducunt: atque hæc communiter appetunt. At vt prauis concordēs sint, nisi parumper, si cut etiam vt sint amici, fieri non potest: cum in vitibus rebus amplio rem partem appetant: in laboribus contra & ministracionibus deficiant. cum enim vnusquisque sibi hæc velit, alterum ad examen reuocat, & prohibet. nam quod commune est, perit, cum ab his non feruetur: atque inde euenit, vt cum alij necessitatem inferant, ipsi verò quæ iusta sunt facere non sint, seditione agitentur.

CAPVT VII.

At verò beneficii amare magis videntur eos quos beneficiis affecerunt, quam affecti illos à quibus acceperunt. id quod quasi à ratione dissentaneum quari consuevit. Plerisque igitur id contingere propterea videtur, quia hi debent, illis debetur. sicut ergo in mutuis illi qui debent, eos non esse volunt, quibus debent, qui verò mutuarunt, de salute debitorum curam etiam habent: sic & eos aiunt qui beneficium contulerunt, vt ipse gratias recipuros, velle illos esse quibus contulerunt: illis autem non esse curæ, vt quippiam retribuunt. Atque Epicarmus quidem fortasse diceret ipsos hæc ex prauo spectantes dicere. Sed esse hæc humana res videtur. immemores enim sunt plerique magisque beneficium accipere quam cōferre appetunt. Videtur autem huiusce rei magis naturalis causa esse, neque similis ei quæ de mutuantibus relata est. non enim est dilectio circa illos, sed voluntas vt salui sint, recipiendi causa. at qui beneficiū contulerunt eos qui acceperunt, diligunt, atque amant, etiam si nulla in re ipsis vtilēs vel in presentia sint, vel in posterum sint futuri. Id quod etiam in artificibus contingit: vnusquisque enim opus proprium

A δὲν δὲ ἐκείνῳ εἰ αὐτὸν βούληται, ὡς παρ
οἱ ἐν ταῖς Φοινίκαις, στασιάζουσιν· οὐ γὰρ
ἐστὶ ὁμοσεῖν, τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ ἐνοεῖν ὁ δὴ
ποτε, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ· οἷον ὅταν καὶ ὁ
δῆμος, καὶ οἱ ἐπιμέλει τοῦ ἀρίστου ἀρξεν ἕ-
τω γὰρ πᾶσι γίνεται οὐ φέρονται, πολιτικὴ δὲ
φιλία φαίνεται ἡ ὁμονοία, καὶ δὲ παρὲς ἢ λέγε-
ται παρὲς τὰ συμφέροντα γὰρ ὅτι, καὶ τὰ παρὰ
τὸν βίον αἰώνους. ἐστὶ δὲ ἡ τοιαυτὴ ὁμονοία
ἐν τοῖς ὀφειλέταις οὗτοι γὰρ καὶ ἐαυτοῖς ὁμο-
νοοῦσιν, καὶ ἀλλήλους, ὅτι τῷ αὐτῷ ὄντες, ὡς
εἰπὼν τῷ ποιούτων γὰρ ἔχει τὰ βουλήματα,
καὶ οὐ μεταρρέει, ὡς ἄρ' ὁ βίος βουλοῦνται τε
τὰ δίκαια, καὶ τὰ συμφέροντα. τούτων δὲ ἢ
καὶ ἢ φέρονται. τῷ δὲ φαύλου οὐχ· εἶον τε ὁ-
μοσεῖν, πλὴν ὅτι μικρὸν· καὶ δὲ παρὲς καὶ φί-
λους ἔῃ, πλεονεξίας ἐπιμελείας ἐν τοῖς ἀρε-
τῆσι ἐν δὲ τοῖς πόνοις ἢ, ταῖς λειτουργίαις,
C ἐλαττονίας· ἐαυτῷ δὲ ἕκαστος βουλοῦνται
ταῦτα, τὸν πέλας ἐξέπειθαι καὶ καλοῦνται μὴ γὰρ
πρωτων, τὸ κοινὸν ἀπολαύειν. συμβαίνει
οὐ αὐτοῖς στασιάζειν, ἀλλήλους μὲν ἐπιματ-
κάζουσας αὐτοῖς δὲ μὴ βουλομένους τὰ δὴ-
κῆμα ποιεῖν.

D Κεφάλαιον ζ.
Oἱ δὲ ἀνεργεῖται τοῦ ἀνεργηθέντος δὲ
κεδὴ μάλλον φαίνεται, ἢ οἱ δὲ παθόντες
τοῦ ἀρᾶσαντας, καὶ οἱ παρὰ λόγον γινόμενον,
ὅτι ζητεῖται· τοῖς μὲν οὖν πλείους φαίνεται,
ὅτι, οἱ μὲν, ὀφείλουσιν, τοῖς δὲ ὀφείλονται, κα-
δὲ παρὲς ἐν ὅτι τῷ δανείων, οἱ μὲν ὀφείλοντες,
βέλονται μὴ ἔῃ οἷς ὀφείλοισιν· οἱ δὲ δανεί-
E σταντες, ἢ ὀφειλέτων· τῷ ὀφειλόντων συμ-
τηρίας οὗτο ἢ τῷ ἀνεργηθέντων βέλαδ
ἔῃ τῷ παθόντων, ὡς κομμιχόους ταῖς χεί-
ρας· τοῖς δὲ, ἢ ὀφειλέταις τὸ αὐτὸ ποδὸν
ναί. Ἐπιχάρμος μὲν οὐ τὰ ἄφ' αὐτῶν ταῦτα
λέγει αὐτοῖς, ἐν ποικίλοισι δὲ ἀνέμοις δὲ
αἰθρατικῶς ἀμνημονες γὰρ οἱ πολλοί, ἢ μάλ-
λον δὲ πρόχειν, ἢ ποιεῖν ἐφίενται. διότι δὲ
F αἰφίσταται ἔρον τε ἔῃ τὸ ἄφρον, καὶ οὐχ ὁ-
μοιον τῷ παρὲς τοῖς δανείσαντας· οὐ γὰρ ὅτι
φίληται παρὲς ἐκείνοις, ἀλλὰ πῶς οὐκ ἐφίενται
βούληται, τῷ κομμιχόους ἐνεκα· οἱ δὲ δὲ πτωχικ-
κότες, φιλοῦσι καὶ ἀγαπᾶσι τοῖς δὲ πτωχικ-
κότες, καὶ μὴδὲν ὡς χηρῆμοι, μὴδὲ εἰς ὑπε-
ρον γίνονται αἱ. ὁ παρὲς καὶ ὅτι τῷ τυχόντι
συμβέβηκε· παρὲς γὰρ τὸ οἰκεῖον ἔρον ἀγαπᾶ
μάλλον,